

[Holdgaard.]

Nu hørte jeg meget vel, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at Afholdsorganisationerne vilde skyde Redningsarbejdet fra sig ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Nej, det er egentlig ikke Meningen. Men jeg kunde have Lyst til at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen: Hvad berettiger det ærede Medlem til at forlange, at Afholdsorganisationerne næsten alene skal betale for at raade Bod paa de Følger, som de stærke Drikke afstedkommer. Det har man i alt Fald ikke her fra Rigsdagens Side nogen som helst Berettigelse til at forlange. Og naar dertil kommer, at man ved, at en overvejende Del af Afholdsforeningernes Medlemmer er Smaakaarsfolk — og saadan er det i Regelen —, saa maa man forstaa, at det for Medlemmerne er ikke ubetydelige Summer, der ofres paa Redningsarbejdet. Den Afholdsorganisation, som jeg er Medlem af, nemlig „Blaa Kors“, opretholder 3 Redningshjem, netop for at være med til at læge nogle af de Saar, som Spiritustrafikken slaar i vort Samfund. Jeg tror, som sagt, at selv om dette Forslag bliver ophøjet til Lov, vil der blive Arbejde nok for Afholdsorganisationerne, og selv om et saadant Forslag skulde føre med sig, at man kom mere hen imod Forbud, vilde der efter min Mening heller ikke ske nogen Skade ved det. Jeg indrømmer gerne, at jeg er Forbudstilhænger, og jeg tror ikke, der vil ske noget uheldigt for Land og Folk ved et Forbud. Jeg er ikke i den Situation, at jeg har været hverken i Norge eller i Finland, jeg maa nøjes med Erfaringerne herhjemme fra, og jeg ved i alt Fald, at de Erfaringer, vi har fra de midlertidige Forbud, var af en saadan Beskaffenhed, at vi fra afholdsvenlig Side kun kan se hen til dem med Tilfredshed.

Naar man tager Beretningerne fra alle de Hjem og Virksomheder, som netop beskæftiger sig med drikfældige Mennesker, saa taler de alle sammen til Fordel for Forbudet. Jeg har talt med adskillige af de Mennesker, som ikke har Rygrad til at staa imod, og de har sagt: bare vi havde Forbud, saa vi ikke kunde komme i Besiddelse af Spiritus, saa vilde vi være lykkelige. Derfor er der ingen, der kan skræmme mig bort fra at være en Tilhænger af Forbud. Jeg bor ikke langt fra et stort Redningshjem, nemlig Kjærshovedgaard, hvor der for Tiden er 34 Patienter. I væsentlig Grad kommer disse Mennesker fra Købstæderne; det er herfra, de sendes ud til Redningshjemmene, hvor man saa skal søge at bøde paa den Elendighed, de er kommet ud i i Storbyerne,

hvor man opretholder Spiritustrafikken i stor Udstrækning og ogsaa opretter det ene Værksted efter det andet, som bidrager til at skabe disse forhulede Individuer.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udbygge det bestaaende, i hvert Fald kan det ikke nytte, man vil stille det op som et absolut Forbudsforslag. Men hvis det var det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Jønson har faaet Indtryk af, og hvis det skulde gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. Jønson mente, at hvis det blev vedtaget, skulde man have en Politibetjent i hvert Hjem, saa vilde Lovforslaget dog afhjælpe Arbejdsløsheden, og saa skulde man tro, at det ærede Medlem ud fra sine Synspunkter med Hensyn til Arbejdsløsheden vilde have sluttet med at give Lovforslaget sin Tilslutning. I den Henseende var han altsaa inkonsekvent, men det maa han selvfølgelig selv om.

Til det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen vil jeg gerne sige: hvorfor er man dog saa bange for et Forbud? Det ærede Medlem udtrykte sig i meget drastiske Vendinger og sagde, det vilde være et skændigt Bedrag, om man vedtog et saadant Forslag, det vilde være under Rigsdagens Værdighed at gennemføre en saadan Lov. Og det ærede Medlem opstillede i sin Fantasi den Betragtning, at de unge vilde styrte fra de tørlagte Kommuner til de Kommuner, hvor de kunde faa stærke Drikke. Hvor ved man saadant noget fra? Det kan man vist ikke sige! Men man hører jo saa ofte den Slags Udtalelser, og man kan ogsaa læse sig dem til, f. Eks. i „Sund Sans“, der udgives af „Den personlige Friheds Værn“. Jeg er en meget interesseret Læser af dette Blad, der staaer mange mærkelige Ting i det, man kan næsten faa alting stillet paa Hovedet der — men der er altsaa nogen, ser det ud til, der er sat til den Gerning her i Samfundet. Ja, man hører ofte, at det er forfærdeligt, at der fremsættes et saadant Forslag, og at det i Virkeligheden kun er de fanatiske Afholdsfolk, der gør det, fordi de kun er interesserede i at faa deres Principper ført ud i Livet. Det siges, at det er blevet Religion for os, og at vi er ligeglade med, hvordan det kommer til at gaa i Praksis. Og saa er det, man fostrer saadanne Fantasier, som vi nu hørte af det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen.

Det siges, at hvis man tørlægger Kommunerne, vil det bevirke Stagnation og Tilbagegang paa alle Omraader. Jeg har aldrig kunnet forstaa denne Tankegang, for Erfaringerne viser det stik modsatte. Befolkningen maatte jo ogsaa være ualmindelig dum, om den vilde tørlægge Kommu-